

Rebecca Johnson

Julinka malá zverolekárka

DOMOV
PRE
ZVIERATKÁ

FRAGMENT

Julinka – malá zverolekárka 1 – Domov pre zvieratká

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.fragment.sk
www.albatrosmedia.sk

FRAGMENT

Rebecca Johnson

Julinka – malá zverolekárka 1 – Domov pre zvieratká – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2020

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA

Rebecca Johnson

Julinka malá zverolekárka

DOMOV PRE ZVIERATKÁ

Ilustrácie Kyla May

FRAGMENT

*Venujem panej a pánu Winmillovcom a Ruth za to,
že som sa vďaka nim cítila ako zverolekárka.*

R. J.

Ahoj!
Volám sa Júlia, mám desať rokov
a som skoro zverolekárka.

Stavím sa, že sa práve v duchu pýtate, ako môže
byť desaťročné dievča skoro zverolekárka.

Je to však celkom jednoduché: moja mama je
zverolekárka, a tak sledujem, ako pracuje, a stále
jej pomáham. Verte mi, nie je to vôbec ťažké.

Skoro zverolekárka

„Zuzka, teraz ju drž tak, aby sa nehýbala. Takto. Super.“ Skláňala som sa nad drobnou labkou a opatrne som stláčala klieštiky. Cvak, cvak, cvak. Pazúriky lietali na všetky strany a Bibi na protest zapišťala.

„Julinka, ty si taká šikovná,“ vydýchla Zuzka. „Kde si sa naučila tak dobre strihať pazúriky morčatám? Ja by som nevedela, pokiaľ ich môžem odstrihnúť.“

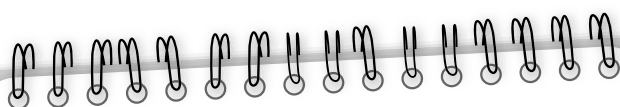
„To predsa patrí k práci zverolekára, Zuzi. Veď vieš, že už som skoro zverolekárka. Treba ich však strihať

opatrne. Navyše, mama mi ukázala, ako sa to robí. Pozri, vo svojom poznámkovom zošite mám aj obrázok.“

Vzala som svoj lekársky kufrík a otvorila som ho.

Pôvodne v ňom mal ocko rybársky výstroj, no keďže ho dlho nepoužíval, všetky veci som mu preložila do kartónovej škatule. Som presvedčená, že som mu tým pomohla, lebo ak ešte niekedy náhodou pôjde na ryby, všetko nájde oveľa rýchlejšie.

Z dna kufríka som vylovila zápisník.

Ako strihať morčatám pazúriky

Živý koreň

Tu odstrihni

„Vidíš vnútri pazúrika ten koreň?
Tú časť nesmieš odstrihnúť.“

Evidentne to na ňu urobilo dojem. Láskyplne hladkala tučné morča na svojich kolenách. „Máš obrovské šťastie, že máš Bibi, Lili a ešte aj psa,“ povzdychla si. „Mamička vraví, že so štyrmi chalanmi v puberte máme doma zvierat viac než dosť. Takže mi nedovolí nijakého domáceho maznáčika. Je to hrozne nespravodlivé.“

Zuzka sa do susedného domu presťahovala iba pred niekoľkými mesiacmi, ale už teraz som si istá, že z nás budú najlepšie kamarátky. Má štyroch bratov, všetci sú starší než ona a sú poriadne hluční. Vždy keď vidím Zuzkinu mamu, nesie kôš s bielizňou a na tvári má taký unavený výraz, ktorý vraví: „Teraz nie!“ alebo niekedy ešte horšie: „Čo zase?“

„Nechápem, ako môžeš vydržať v tom hluku. Veď až do nášho domu počujem, ako sa hádajú.“ Vtom som si spomenula na svojho malého bračeka. „Aspoň si začínam myslieť, že Adam s tými jeho plastovými dinosaurami možno nie je až taký zlý... zatiaľ. Nie je normálne, koľko ich už má, no mama mu kupuje stále ďalšie a ďalšie. Keď však ja poviem, že by som chcela ďalšie zvieratko, rozhodne odmietne.“

Ako na zavolanie sa z Adamovej izby ozval hlasný dinosaurí škrek.

Z domu vybehol Cézar, môj kokeršpaniel. Na chvíľu sa zastavil, aby si poškrabkal hlavu o kmeň stromu. Nebol nadšený zo širokého obväzu, ktorý mal previazaný okolo uší, ale dúfam, že si naň čoskoro zvykne.

„Ako dlho bude musieť nosiť ten obvaz?“ spýtala sa Zuzka.

„Kým mu nevyschnú uši. Psy s priliehavými ušami veľmi často dostávajú infekcie.“

Sklonila som sa a ovoňala som Cézarove uši.

Zuzka si rukou zakryla ústa a vyzerala, akoby sa mala každú chvíľu povracať. „Fuj! Čo to robíš?“

„Kontrolujem, či nezacítim baktérie. To by bol totiž prvý prejav infekcie.“

Potom som v zápisníku nalistovala strany venované Cézarovi, aby som si všetko zapísala.

Ušná infekcia psov

Príznaky: uši svrbia, sú začervenané, bolestivé na dotyk a páchnu.

CÉZAROVE UŠI

✗ = uši páchnu

✓ = bez infekcie

P	U	S	Š	P	S	N
	✗	✗	✗	✓	✓	✓
✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓

„A je to. Poďme s nimi na prechádzku.“ Z očí som si odfúkla prameň čiernych vlnitých vlasov

a zasunula som ho do neposlušného vrkoča. „Chceš tlačiť kočiarik alebo viesť Cézara?“

Vyšli sme na ulicu. Zuzka tlačila starý kočík so strieškou, v ktorom si hovali rozmazané morčatá. Mňa za sebou vliekol môj zvláštne vyzerajúci pes. Nanešťastie cítil potrebu označkováť každú bránku, popri ktorej sme prešli.

„Viem, že nemáš nijakých domácich maznáčikov, Zuzka, preto si možno myslíš, že som nevďačná, no problém je v tom, že naozaj potrebujem ďalšie zvieratá. Veľa zvierat. Ak sa mám stať veterinárkou, potrebujem rôzne zvieratá, aby som sa mohla všetko naučiť a vyskúšať si to. Rozumieš mi?“

„Pravdaže,“ prikývla Zuzka.

„Tak prečo tomu nerozumejú moji rodičia? Idem sa z toho zblázniť.“

Zuzka ďalej prikyvovala. „Ak sa mám stať svetovo uznávanou cvičiteľkou a vystavovateľkou, tiež potrebujem viac zvierat.“

Namiesto odpovede som sa rozkašľala, lebo Cézar zrazu rýchlo vyrazil vpred a vzápätí prudko zastal. Priamo pred Zvieracím hotelom. Vždy si to tam potrebuje poriadne oňuchať.

„Pozri!“ zvolala Zuzka. „Zavreli ho. Čo budú teraz ľudia robiť so svojimi domácimi maznáčikmi, keď pôjdu na dovolenku? Sú v tomto meste ešte nejaké hotely pre domáce zvieratá?“

„Nie, ale...“ začala som sa usmievať.

„Čo ti je smiešne? Na zavretom hoteli predsa nie je nič vtipné.“

„Práve som dostala najlepší nápad v živote! Rodičia nám zakázali ďalšie

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Julinka – malá zverolekárka 1 – Domov pre zvieratká.

Pokud se Vám ukáзка líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.